

ושולט על הכל. אדם הוא
שהמשיך אותו אליו, וכיון
שהמשיך אותו אליו, אז הוא
נמשך אחריהם עד שהסטה
אותם. ומשום כך אמר שלמה,
(משלי ה) ואל תקרב אל פתח ביתה.
שכל מי שמתקרב לביתה, אז היא
יוצאת ונקשרת ונמשכת אחריו.
ועל זה רבקה, כשראתה שהיה
לו לדבק בצד הדין הקשה, כיון
שראתה את יצחק בסוד הדין
הקשה וראתה שמאותו צד יוצא
דין אחר פקיף מזהמת הזהב,
כשראתה את זה, מיד - ותפל
מעל הגמל, כדי להתרפות מן
הדין מאותה זקמה. פתוב (ישעיה
טו) קול ה' משלם גמול לאיביו,
מאותה זקמה.

בא וראה, כשעשו ישראל אותו
מעשה וגרמו את אותו החטא,
מה הטעם עגל ולא צד אחר? ואם
תאמרו שהם בחרו עגל - לא כך!
אלא הם אמרו, (שמות לב) קום עשה
לנו אלהים אשר ילכו לפנינו,
ורצונו של אהרן היה לעכב
אותם.

אלא ודאי המעשה נעשה פראוי,
שהרי מצד הזהב יוצאת פסלת
כשנכרך הזהב, ומשם מתפשטים
כל אותם צדדי השמאל, שהם
התוכו של אותה פסלת של הזהב,
ונפרדים לכמה צדדים. וכל אותם
שיש להם מראה אדם, גון של
זהב עומד בהרים, כשהשמש
בתקפו, משום שתקף השמש
מראה זהב, ומוליד אותו בארץ.
ואתו שממנה באותו התקף של
השמש, המראה שלו כעגל,
ונקרא (תהלים צא) קטב ישוד
צהרים, וזה יוצא מתוך עגל התוף
האדם של הזהב, וכל אלה באים
מאותו הצד האדם, רוח השמאה,

וגרם מותא לכלא. ובגין כך אתא ושלטי על
כלא. אדם איהו אמשיך ליה לגביה, וכיון
דאיהו אמשיך ליה לגביה, כדין איהו אתמשך
אבתרייהו, עד דאסטי לון. ובגין כך אמר
שלמה, (משלי ה) ואל תקרב אל פתח ביתה, דכל
מאן דאתקריב לביתה, כדין איהו נפקת
ומתקשרת ואתמשכת אבתריה.

ועל דא רבקה, פד חמאת דהוה ליה
לאתדבקא בסטרא דדינא קשיא. כיון
דחמאת ליה ליצחק ברזא דדינא קשיא,
וחמאת דמהווא סטרא נפק דינא אחרא
תקיפא, מזהמא דדהבא, פד חמאת האי, מיד
ותפול מעל הגמל, בגין לאתרפויי מן דינא
מהווא זקמה. פתיב (ישעיה טו) קול יי' משלם
גמול לאיביו, מהווא זקמה.

הא חזי (דף רל"ו ע"ב) פד עבדו ישראל ההוא
עובדא, וגרמו ליהווא חובא, מאי טעמא
עגל, ולא סטרא אחרא. ואי תימא, דאינון
ברירו עגלא, לאו הכי. אלא אינון אמרו, (שמות
לב) קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו,
ואהרן רעותיה הוה לאעפכא לון.

אלא ודאי עבידתא אתעביד פדקא חזי, דהא
מסטרא דדהבא, נפקא סוספיתא, פד
אתבריר דהבא, ומתמן מתפשטי כל אינון
סטרי שמאלא, דאינון התוכא דהווא
סוספיתא דדהבא, ומתפרשאן לכמה סטריין.
וכל אינון דאית לון חיזו סומקא, גוון דדהבא
קיימא בטורי, פד שמשא בתוקפיה, בגין
דתוקפא דשמשא אחזי דהבא, ואוליד ליה
בארעא. והווא דממנא בהווא תוקפא
דשמשא, חיזו דיליה כעגלא, ואקרי (תהלים צא)
קטב ישוד צהרים, ודא נפקא מגו עגלא

התוכא סומקא דדהבא, וכל הני אתיין מהווא סטרא סומקא, רוח